

Lite från första åren Falköpings BK/IFK Falköping

Idrottsföreningen Kamraterna eller Falköpings Bollklubb bildades redan 1920 då under namnet Nordstjärnan, men på grund av att klubben inte tillhörde något förbund hade man en del svårigheter att brottas med. Bland annat var det mycket besvärligt att få spela några matcher.

Samtliga fotbollsspelare och några äldre samlades därför på sommaren 1921 till möte på »Vallströms café, för att dryfta ett ev. inträde i Riksidrottsförbundet och Sven-ska fotbollsförbundet.

Ansökan insändes till resp. förbund att som Falköpings Bollklubb bli medlem i de två specialförbunden. Ansökan beviljades och det var dags att välja styrelse.

Till föreningens förste ordf. valdes Wilhelm Ljus, sekr. Oskar Melén, kassör Sven Karlsson och styrelseledamöter Nils Johansson och Gustaf Lindberg.

Detta första fotbollsår spelade laget sin första riktiga fotbollsmatch mot Trängens IF i Skövde och mot samma lag på hemmaplan. Vid båda tillfällena blev det vinst med siffrorna 5-0. Försättningen blev också lyckad, då laget besegrade Jönköpings Tord med 3-1.

I det vinstglada fotbollslaget var Evert Bergsten målvakt, John Kraemer och Nils Lindberg backar, Evert Svensson, Knut Gustafsson och Gustaf Källén halvbackar samt Torsten Hedberg, Gustaf Lindberg, John Vallin, Josef Carlsson och Sven Carlsson forwards.

Seriemästare 1922

1922 var ett historiskt år för föreningen — det första året i seriesammanhang. »Bollklubbens» bollsparkare spelade då i den tudelade Skaraborgsserien. Falköping spelade tillsammans med de båda Tidaholmslagen IFK och TGIF och Falköpings GIS. Serien stökades raskt undan då man började i maj och slutade i augusti.

Fotbollsåret blev sällsamt lyckat då laget triumferade, vann serien och fick samma år spela final mot segraren i motsvarande grupp, Mariestads AIF. I residensstaden blev resultatet 2-2, men hemma på Hästbacken drog Falköping längsta strået och vann med 5-0. Tydligt en populär siffra under de första verksamhetsåren!

Disp, Egnell i Skövde satte detta år upp ett pris, om vilket de båda Skövdeföreningarna AIK och IFK samt IFK Karlsborg och Falköpings Bollklubb spelade. Falköpingslaget tog den första inteckningen.

1923 och 1924 mellanår

Under de två följande åren uteblev framgångarna mer eller mindre. Skaraborgsserien, som nu blivit en serie, såg Bollklubben som fjärde lag. I spel om ett vandringspris mellan de båda Falköpingsklubbarna Fal-

Så här strong var IFK:s fotbollselva 1925. Herrarna på bilden är i främre raden: Rudolf Carlsson, Evert Bergsten, Åke Palm. Bakre raden Gunnar Blom, Karl Gyllensvanan, Jonas Karlsberg, Knut Gustafsson, Torsten Johansson, Eugen Jansson (Garvis I), Josef Carlsson och Karl Källén.

köpings BK och FGIS vann de sistnämnda.

Även året därpå, 1924, triumferade FGIS-pojkarna i striden om vandringspokalen.

Så här dags hade föreningen också gymnastik på programmet och eldsjäl var Torsten Gustafsson.

1924 inleddes med en match mot Jonsered på påskdagen och här blev det förlust med hela 5-1.

Sin första och enda orienteringslöpning anordnade föreningen detta år och som segrare sågs Nils Gustafsson.

Falköpings Bollklubb blir IF Kamraterna

1925 döptes föreningen om och kom nu att heta IFK Falköping. Det nya namnet fick redan från början en viss glans och spelåret 1925 -1926 hörde till det bättre.

Året medförde framgångar såväl i serie som vänskapsmatcher. Laget passade också på att ta en andra inteckning i det Egnellska vandringspriset.

På hösten avancerade laget till Västgötaserien och kom tvåa efter Boråslaget Ymer. I serien spelade bland annat TGIF, som i Tidaholm fick finna sig i förlust med 2-0. Det var tider det!

Mul- och klövsjuka medförde matchförbud

Med mul- och klövsjukan följde matchförbud 1926. Det var höstomgången i Västgötaserien, som ej kunde fullföljas. Men det hindrade inte att IFK detta år hann vinna tre meriterande segrar mot Ymer, Vänersborgs IF och Jönköpings AIK.

Året därpå, 1927, kunde föreningen inte göra sig gällande utan fick finna sig i respass till Skaraborgsserien.

Uppryckningen på hösten medförde att laget året därpå åter fanns i Västgötaserien.

Fotbollslyckan var under de närmaste åren växlande. 1929 föll laget åter ner i Skaraborgsserien, men den fina säsongen 1930-1931 medförde framgångar. Skaraborgsserien vanns nu för tredje gången och dessutom tog laget sin tredje inteckning i det Egnellska vandringspriset.

1932 togs en fjärde inteckning i detta pris, medan det i övrigt var ganska skralt med fotbollsframgångarna.

Publiken protesterade -match bröts

Den 25 sept. detta år möttes Falköpings Kamraternas reserver och Skara IF:s, men sex minuter före full tid fick matchen av-

brytas då publiken protesterade mot ett domslut. Ställningen var då 2 -2.

A-lagets matchlista, upptog 31 matcher, varav 12 vanns, 3 spelades oavgjort och 16 förlorades. Målkvoten stannade vid 72-75.

Främst i målskyttet blev K.-E Helmer, som lät sin kanon mullra inte mindre än 41 gånger

Lyckan växlade även 1933, då lagets bästa resultat nåddes i Borås mot Elfsborg B, där det blev vinst med 2-1. Rössberga hade på den tiden också ett fotbollslag, som i en kamp med IFK:s B-lag den 4 juni detta år sågs förlora med 3-0 efter Falköpingsmål av hi. Medin och cf. S. Persson. I laguppställningarna börjar nu för sign. välkända namn skymta fram. IFK:s ungdomsledare

Harry Lundberg är ett och fotbollsdomaren Karl-Erik Hellström ett annat,

Bättre och bättre år för år ...

Under de tre närmast följande åren hände en del av intresse. Bland annat tog laget hem Cecilpokalen om vilken FGIS, Rantens IF och IFK spelade. Detta hände 1936.

Ett nyuppsatt vandringspris såg IFK som vinnare 1938 och 1940 hemfördes detta för alltid. Priset, en pokal, hade uppsatts av Färghandelsbolaget och kampen om dyrgripen stod mellan de tre Falköpingsföreningarna.

Framgångarna i Västgötaserien blev under 1938 avsevärt bättre. Året därpå flyttades föreningen över till Elitserien och 1940 avancerade laget till Västgötaserien.

År 1940 spelade laget också i DM och nådde först med ett reservbetonat lag hela 10-0 i Kinnarp, men slogs senare ut av Heimer, som på Odenplan vann med 4-1, I det blåvita laget spelade på den tiden Olle Holgersson i mål, Rune Käll centerhalv och duon forwards Olle Berg och Eskil »Garbo» Jansson. Med hösten kom också derby mot lokalkonkurrenten FAIK, som besegrades med 4-3 efter ett praktfullt försvarsspel av IFK. 317 åskådare hade samlats för att betitta uppgörelsen. Inför vårstarten 1941 hade laget samlat 11 poäng. Fotbollssektionen bestod detta år av trion Harry Lundberg, Bertil Haglund och Karl Källén och föreningens medlemsantal uppgick till 92.